

РУСКИЕ НОВИНКИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬВИНИЮГОСЛАВІї

Дай важнейшии вести.

берлин и Рим признали народну владу у Єспанії.

Намеска и Испания даши службени пи-
ли, яде признаваю народну еспанскую вла-
ду генерала Франка, хотра бира у Бургосу.
Пробели вони то а тей причини, бо вай-
ко генерала Франка очинело велику
інквізицію Еспанії од большевикох, а и у
них країнах що ще находває у руках боль-
шевикох пост віякей працій влади.

Нощне бомбардоване Мадрида.

Цалу ноц од пондделка на вовгорек
геројски генерала Франца бомбардовали
Хадрид. Рушене било коло 200 тони боя-
лох, котри наробели кельо чходи. Генерал
Франко, одлучел бомбардовац яроши, кад
видавел, же комунисти няки го це думију
шабици. Число мертвих 500 особи. До те-
рава пародие войско зачувало уж симу-
лација Мадрида.

Спор Берлина и Москвы

У остатніх дніях почали більшості завершувати своїх німецьких державяни. Нічещка влада проци того остро протестувала. Тац настін між Берліном та Москвою почав обильний спор, який може мати важливи наслідки.

И. В. Княз Намесник Павло
у Лондону.

До Лондону допутував наш Князь Налисник Іванко і привіз важки політичні діаграми зос мілійським краљом Едуардом II пред. влади Балдином.

Чесни членек.

Еден богати търговец сграцел на
драже при Чаковици ташку в ос 200.000 Д.
Ташку наполе параст Петро Варіа, ху-
лебни човек в ос двадесет и двеци и та-
кой поискал на полиция да пенсия прида.
Але то лице на драже скигнул търговец
на авту и Варіа му тяжий придал пенсия.
Обрадован търговец дал Варти 25.000 Д.
да го тай наградви за його поислене.
Инак и у непримиримих погубених часах остане
и честни личине.

Союз проци большев. Русії

направела Німецька і Японська. Більшість відповідей виразили великий страх, котрий є тим звичним, бо ще Італія тихо приправляла напрямки сличним словом з Японську.

Значене вири у живоце народу

Возната с твіац, яку велику роль мала, а і до неніка ма у культурному і историчному розвитку народів світу. О тих часів земельної історія культури південно-східних народів — від Єгипту па до Індії — від Риму до Брусацькому. Чисто густо багато реалізація була тут фактор, котрі зачували народ при живоці і не дали му даше затримання у морю південно-східних народів — і це була тут житом, когдя рушалася і густилося єднанням так і панів народів до творення найбільшівських творів. Во віра та місця і скла у чоловіческим і историчним живоці. И панів пейзажів творів — від найстаріших па до найновіших вони на себе печаць звіри — печаць вичин — а без контрасту між тваринами гуманітності.

Рукою лам оком на историю давних из-
водох. Шумин врикнад — уф история дзвінів-
скуго народу. Жыдзік жыла ўорі і зем рири
длекован. же ше отрымала не преклада, Бол-
ьш вира тоўмада. Іх далеко ад других изиф-
дох, котрыя культурне високіе стасі, пред котры-
ма бы че оно як могли отрымал. И нешка
Жыдзік гуч як народ — у строгем значеню
слова — па искусу, сюжак искушу як религійна
труна, а їх релігія — то пайденскія гаранція
іх існення.

Не винагу задачу винесликоває реалітизм у найдавніших посітільських культурах — Греках і Римлянах. Греки в Римчанах як апостоли, так як у поземних віках, як християни били про свою височу реалійну культуру і винахідили найважливішу писану у цивілізації "зарваних" земех. А не складотку Генієврона знамі, що Греки мали яків двох отецтв філософів — Діонісія з Меду та Теодора з Киренаїки. А до далик човбечеству вонь у віротинаке до того, що дали вирукчи грекам філософі, якіс Пітагора, Сократ, Платон, Аристотель. Скорі він. Бо прадавнім гіпером діялих, які мали ірландську прічину за будущі віковиці може бути лічм релігійний чоловік. А що була привчана увадіс та Греках так і Римлянах? Невідайка история донгус, що єдна од первих и главних працюють їх упадку були упадок реалізму. Бо якіс життя вира дава силу ветрянівці на позиціях, за котрих судьба поставила чоловіка як вона єдина на стеріки чистоти, обичайних в моралі. А угадок моралу постригував за собів руїну як покінченох так і палих стародовох. Довжини на туто твердження маємо і врешель били у наших часах.

І у нашій українській народі не існує таку ролю жалі вже до початку авра. Велика частиц панів історії та борба за кристалізацію релігійних ідейкох в архіві нашої Церкви. Правда — висточіла частиц наших жеміюх дослідниць подійшла поділ московських царів, потрія вжели до своїх рукож виру як дер-

Але може підроб, які у ційчіх парипузе реалізія не однограда таку важчу ролью у національним життєвописі, як ту у час, лежемдай нащих народом у Бачині та Срібні. Однартенуті та руїди ділкюю із своєго материнського онака. Українські на ман ми наши ход-пори крем-нири та що за нас спекняло троє-хат, вири. Може дахто звінтаць чома греєпікотолиціцей? Прячнія леса. Ібо нед-би жи случайню були римокатолиціцей або православній вири, будь-би зне позадуне сюсіння од іх та колпаци би зне под-їх валив. А кашілдки тей окассосці ре то, які би не були хасновити по нас аль як шинків яцо про-чинив. Стало би же редко гориц, во ще стадо на наших материнських чесмах пот-панор-ніюм московських порох. Же то що-ще, всіцей як ясно доказую нам то писю „православіє“. А так мя же на лем отримали ала та джеванія, же спеле иец у пари зис згоміна національно-свідомінне та культурніна народами.

Наша грекокат. віра ми за нас двоху рою. Перше — концепція і країни їй прашу діяльнісць т. к. стара лінія за цим духовним життю, а друге, вона як ідея чинка, спеціалістка, замислює чинки тоді недостатні, котріх не мало народи зос свою державу. Вона була едем од найважливіших факторах у панії національним очуванням. Зос кожного боку присвячували нашо їїдове у ней находили тікн приблизити дає єдину можливість винести свою болі к перспективі таїї зламані дичини. Вона була підгладнішими ступенями отримання і вона була і в виразі цикого національного духовного життя, по всіх її землях не видза. Її якко ділове приходження до церкви, приходження на тіто сжаті і сдані скоро место все міста гутуючи до Бога на своїх родзинок язичу, що їм явно річко було возможного, бо падиречі власди часто и корілі кел дахти на улиці прогуляється по своїому. И на террасі вона тверджала, машій національності, а також и остальные

B. Plan ("Ikuwaka")

Наша народна назва.

Часто неборнателю „Просвіти“ лягнію на нас, що вже вже пристанц буц Русенци, же ще називає Українцами, а же Руснаки и Українці то два ім'яцівці народни кінця. Уж заже не-цейраз чули о тим, однозначно ще відомо мено Українці и Українці, але дублем, як їх така важка ствар, же ю мунічне частейне проучо-ваць дойти до правди.

Русини-Українци и Москаль-„русско“.

У 9. и 10. століттях ми мали свою державу коло Києва и волала їсі Кіївська Русь (не Ріфія!), а ей жителі ще називали Русичі либо Русини, а крім того ще хасновали и своє племенське мено як Поляки коло Кіїву, Сіверські коло Чернігова, Дулбії на Подолію итд. Деяноєдні историки думали в доказую, що мено Русь и Русичі з початку мало мено племені Поляків, и же доки Кіїв постал століттям жестом тей старої держави, веншики сродки племені приглили того мено в мено Русь за державу я Русичі либо Русини постало меном найпогона народу!

Опитаце, а цике вец Москаль — Росій? И то жужиме пренатри. Як ще волаю Москаль? Вони сами за себе нігда не поведаю, як су Русси, як их други народи волаю, але же су „руські люди“. Мено „руські люди“ очи-нисію походи од мене Русь, але то не значи же кедніші Русини и терашні „руські люди“ єден юсти народ! Опакриме хто ще називал скорей тим меном и як вони постало.

Синерно од Кіївській Русі, коло днішніх Москви були племена Вятичи и Радижичи, котрі були коло сті роки под владу Кіївських руских князів, а всіх достали князів в Кіїву, але постали самостійні. Доки були под владу кіївських князів, тоді їх єдели русинізованик и претопиц до Русинів и надли-вали им свой язык. Тоді покорени племені ще не були операли русинізованию и часом ще називали меном „руські люди“, т. в. под-дані руских князів. Кед коло 1.300 р. постали самостійні у сусальсько-владимирськім князівстві, вони затримали руске мено до пізньо.

Заходни памятники з тих часів називали Русинів по латински „Рутені“, а жителів коло Москви, котрі ще волали „руськими людьми“ тоді юсти памятники називали „Мос-кими“ т. в. Москальні. Москальні ще сами волали рускими либо московськими людьми и в тим уж самі називали, як су окреми народ од

Русинох, котрі ще починають 11. століття називали Українцами, а жем свою волаю Україна. Подобне книще було в Талікінами и Румунами. Старі жителі Италії волали їх Романи, а їх наслідників у тей жесті жеми, назвали ще Италійцами, по мену жеми, у котрій біваво. А мено Романи премислане на Романії, викали себе називаючи Даком Тракийців, котрі були єден час под владу Романів и розмножували свою бендеру. Так и старі Русини ще називали пре рюкни причини по імені мену жеми, на котрій бівали Українцями, в ру-синізованих Вятичах и Радижичах, поживали з діяннями Чудами и Фінами, привили мено „руські люди“, хоч вони мають імена гелько віднікоси, як Румунів (Романії) зос старожил Романії!

Реформи Москаль Петра I.

Док Кіївські Русини були учени, ишли до заходній Європи до школах, и ширіли коло себе культуру, доля Москаль оставали полудніви, непросвіщені. Іх цар Петро I, видав, же з тим пародом їх по посітити, поїбрав Юдох и юдіїв гедів культурних народів, привів їх до Москви, зде ще вони указували Москальям и почал з німа присвіщованіції своїх застосін народ. Але тоді парод, тоді подданів „руські люди“ не мали своїх історій, лем пожитінє мено „руські люди“, котре доказувало, же вони, не буди юдіїв, але раби руских князів. Прето Москаль Петро I, газрел своїх Москальюм: „Од тера ще наша держава не буде волаю Москія, але „Россія“, я він Велькими Руссами, а гедів коло Кіїву „Малими Руссами“. Так Москаль Петро єден доказав, же ми єдна часи Московського народу, же ми маємо служити Москальюм, а єдніл нам старе руске мено и научували, же Кіївська держава на наша влью московська! Думай Москаль Петро I же наш народ прямі тоду археологи в постані вирви нововидуманому „руському“ народу! Саревец ще цар Петро I. Наш народ у власці Москальюх ще од часів Богдана Хмельницького відійшов українським и сероз при-ляпав ім'ям мено Українці, пренішев мено руске Москальюм, а сам пременяв мено, але зачував своє племені земля, свою окрізницю, і народні дух! Русини на сцені були Руссами, привили мено Українці, свою новине мено в доказали палому шевцу, же Русини и Українци єдні юсти народ, котрі ще не дають приєднати Москальюм, авт Польським аші пікому другому.

... Й наша, гвари младеж! Миє по блаш-таки, бо бироя віше з виїзу тиберако. А ви як на окрайску та так...

— Кед о младежі слово та вец імож, бо відзім даси, же док дойду до штредовиска та ватрену я уха...

И ю ще івички, вонал сом качмаря... та одну торку, та другу... відініло их всієї... з кождим сом ще посербусал, а тот суков син до ме вибрал за бироя віше ме по плечу: „То будас“, гвари, „наш бироя“. Уж було дас 10 та юме вратили я паленки за віно...

Віч то, але я потроцел івіців як сто динари! Кед гевтот, по ме вибрал, за бироя, гвари:

— Не прогівайце ѹре, бачи бироя, кед я будзеце на нашій ласкіні юдіров. а тот, и указал на гевтото по му щедася в іранного боку, — вон будас бироя... Лепше будас, івіців, так, а драки авто будас...

И такою вжала клайбас и сцераце та, спіра мою мено к лініє гентого...

— Ати драки, я мою сто івіців? Як-то робота, чи то чесло?

Браца Руснаци! Не дайце же аводви юкким непрятелью нашого народу! Не слу хайце тих, що туторя же ми Москаль, бо ти лем даване як прівісляні и я тим траїти народного характеру!

Браца Руснаци ніда не забудте, же на обізва мене я Руснак и Українці єдині наші же іони означую єден юсти народ и ми му чиме их єдині любиц и чувац!

Шмерц безбожника.

Познати французькі письменники Марк Ару де Волтер, котрій бул заражати непрятелі християнства, таку задачу поставив себе у живоце:

„Мне уж довило слухац яне лем о тях як діянець рибаре вистарчели запровади християнство. Та я ще постараю зато, же то єдні чловек годзен вйтіц!“ Кед му позлаги гуту руля, же не голяк згідні християнство. Волтер им паки підкрівовал: „Уніважиме!“

За живота часто гуторел, же би пімере не була страшна, да вет тей комендії з оліном! Вон такс гуторел: „Дарак гівра на чесніка ще здох як лес, але у старі пісні шевілівни, бо здиха през тей комендії (оліва - Т) а хтору жуча човенка у його пісташіх часох!“

Кед ще 11. маю 1778. року похорел на шмерц, його пайтание франасоні пильне мерховали же би умар як все. Хори ще тренел и преклонял зіярех, же то не можу відійти. Кед му 30. маю 1778. року гварели, же мурів умрел, дар ще наїт го ратую и юці друго и юс присягу себе. У тим заволали масонів двох священиків, же би Волтер бул по християнському поховання, але кед Волтер ве приходзел гу себе священиків пошили и паказал, наїт ще піввола, напіди хори будве волем даус пратомані. Кед прибоїл гу себе. Волтер у розпукі завололова Христя, нурчел ще як хробак, дранял в нохівку свою кело и дар ще на рату. Милюсердне Боже го рушено и юні захадил священика, але пайтание в що-жих робелі и ю сціси волац, що хорогнівало юце до всієї розауки. У тим юе дар: „Осетим чукун руку, хтора же пада и цага пред суд Божи!“ Кед пошатрел на кур, ричал як яшпер: „Там даявся, сис же візначені відним го; видима пекло. Сірний же!“

Рука ще піс посціль и док жу крекшила на нос и на усю скрип.

Гетько по постал бирор та на качмаря:

— Ноче, качмар, іще 10 днітри, кед тає веселе дружеці...

— Неще ми пішико постало ясне як зоря, же то я лем зато постаю подбіров, да же ламент гевтот, що ма віней од сті дипари.

Та тає видзіце, спорасли ж тає допомі, подаскунел сом им и на на подбіровству, привел сом дому, та сом мазо бабу на набіл.

А кед же даус прешло, та сом почал коло баби, же бим ю далк ублагал, та єй гварим:

— Не гітай юс моя стара, нагорнули ме! Але — хтп би стара по таєй думці Москія було бироя? Ест их дзвінені, а я мам бул дівці?

— Хто? гвари, та зайленіе би було, кед іпкіи...

— Нарах? А як же івіців народ?

— Яй Боже, як віх хтопи не думаце! Та наїде на-а! Кед би на прилику ви постали бирор, та би сце справили едину дракжу на окраїні, а желько бя драккіс було, кед бк було даване від дракків? Ната би була драка, Дахтора од тих дракців бк юза в през Ізаки

Писмо з Керестара.

Слава Ісусу Христу и на вики слава!
Іван редактор!

Знам, же уж лядо чекаце, же не пініем, и вле не чудо, що у Керестуре терас нет кеди писац либо там пумац дапо, бо віберанки стоя! Може бим япсе не писал, але сом опстал, та да нам ює поносуць!

Шедим котримин дасень у карчми та думак, — хто би бул пайлепши бирор, кед хтошка спода хрібта:

— Бачи бирор — адраво! Сценае буц, бирор иа нації листинки? Гледам вас, гвари tot, чоловек, та ледко... Уж ішицких ізме, гвари, лем юще прає бирор хібі

— Як же, гвари я, ща уж юст 19.

— 19 гвари вон, але адрав, одев не прає хібі. Ту кед почеце то праєдае, не же вон бачи бирор хілім, але він наїснє будзесе пайлепши за ту роботу. А що пайліжнайне, гвари тут юсти, доставане дракжу на іскрайско...

— Е, як мож то такий, же віберане за бирор, та токой дракжу... думак я у себе и гіціам ще ішайго, же телько вінірава озоміо...

Його лікар гуторел: „Я би любсл, кед би пшицки тоті, хторих виедо Волтерово лісава, видвели як вон умеран. Того не ве могло поднест!“ А веден други шведок так гуторел: „Кед би диввол мог умерац, не умерал бы страшній!“

Так умар тут, хтори сцял за днацец роки апіцыц діло Христово — Його Святу Церкву, а забул, же Бій основатель за Ню тварел: „Ант давери некла ю не наделадаю!“

Подал Е. Тимко.

Престаньце лац!

Кед попатриме на чловечи род, яки с бидни, змуздаєши, як ше трапк — нас лапа роапука. Пхтаме ше: чом tot народ таки бидни и пощешайви? Чи вони прекляти од Бога и людинах, же не ма красній дол?

И авш ше питаме: в хто то преклят? Може буц, же то Господь преклят? Не! Бог милосердий, Бог люби пшицких, лем людас лаю и преклинаю! Лодзе не милосердий, не любя, — зови лаю и преклинаю! Позухайце лем цо не през дзень, става у людских обискох; по учусме? Даце и преклинянец! Още и мацрано станю, ище ше яй не умилк уж лаю, а як вони преставю — почилю даєши! Слугове к роботніям тиж преклинаю! Родячк лаю своёй ласци, ласци лаю своїх родичох, слугове гаудох, гаудох слухох, сушеди сушедох! Цали лаень ше лас, в лацом ше ласа, в лацом ше и става!

Газда ше лас, кони лебо ввожуе — лас! Крае хлеб — лас, с — час, не ма ше сен — лас! Зайдице до мігельох, там, зам учувице лац! А нашо роботніям робя — лас, полуцино — лас, доставю в суботу плану — лас, зато цілі тидені од'яздэлі до піназелку! Кед не маю роботи зам ше як лаю и преклинаю!

Кед ше людзом добре ведав лаю, кед зало зам лаю — вше лас лаю и преклинаю сами себе и скойх близкіх! Богаты и худобны, бідны и шешліві, прости и "учеки" еднак лаю и преклинаю!

Кеджин ше старын ганьбета лац пред младшим, а младшина вред старшым... а тэрэв лаю пшицки верно до громады! И веи на жаль, кетрэд посташа павесце прекся ги и пощешайви!

Кед спасце буц щешлівік — крестаньце лац! Даце то доказ настей непровіщен-

и пре Ноін піор, я може буц би аж ту пітаком спасцем?

Відно бабо, же мац вецей роауму, як наша квока. А одкада материя?

Материя? ша сама сце висала у пшицкох, же у Чарвінки юндковску церкву працаю, та кед ю уж не мож прелесц так наложиць — голем материя.

— Право, бабо, добре гвариц, да ишицы хадраги — першы бім гласал за тебе. Відно, главу мені здраву. Лес дішк не баба... та зам сон заслужа, бо баба блісла на жне з соком.

— А до кед баба?

— Ша, ша..., ніч... Гвариц, же цо не тиче — баба не може, як баба — круцік я, в баба зал.

— Даце ніва, як не може? Треба пойедаме дзяяка; лебо там панотца, а баби не сцу та, И гуя! Сцеме, гваря, краснога, по поверх пшицких штыва — и ді? Так прости и хлопя і счано сцял тдного, цо по верху штыва. Лебо там треба до читальні ступіць, лебо до працьтві, где тэ штыва шает схода, послухац преподаваня, універсітеты, та ж гасти к журналам піврочитованац и дацо здре научніц, а жена гваря:

носци ... доказ, яке зме дзвін! Особено жени муша престац лац! Мал, хтора лас и Прекайня здага да мачку цо в лацом тарта свойм лацом душу; здніка, хтора лас и прекліна здаба на отровнага гада, хтори ше руца док дакого из укуши и отрови! Вежніни таху дзвінку — вона преклье и тебе и обисце и пшицко на півцел! Прекліта жена у обисце — то вско на жемя!

Браца Русини в шестри Рускіні! Престаньце лац! Вец ше враци мир до ваших обискох, змиря ше вашо Шерші, престаню звади. Дух Божкі напануе у ваших душох и Бог вам да красну будучносці!

Преробел: Мих. М. Хромішин.

Зас „Союзу Українських Школярох“.

Рихтайце ше за Крачун!

У школярських живох зок ферні служа подзолню на хасен народови, лем у часу ферніях, школяр ма часу за другу роботу, кром школи.

Тогорочын крачунскі ферні не чим прейсц у злаку стати, але ше муша робіць. Же би робота мвла успіху мушиме вднак робіць, прето за Крачук українські школяре у Югославії маю два главныя задачи!

1. Клайдовац и други приредби дзв у цілия певажання Фонду Історій.

2. Предавац и роширівкац предаваніс „Руско-Українського Алманаху“.

Чисти приходя послац на адресу тайника СУШ-ох до Ср. Мітровини, лабо на адрес РНПЦ-я до Р. Керестура, ври хторому ше находитя уложка кілька кергетурскай Кооперації. Там осц уложені 1521-50 днів.. у Міцлоп-шевскай Шпаровій Касі ест коло 1600 днів.. и у редакції Руских Новинох коло 1500 днів.. так же нам за початок віде потребна голем таа сумя. Школяре до роботы!

Президія.

Коцурски Кружок Українських Школярох основави 14. ліпня 1936. у присутству поділітів СУШ-ох т. Е. Тимка, зде вибрали така управа: предідітель т. Еліен Горнік-Кухар, п. предід. т. Меланія Керестура, тайник т. Сілвестер Куйла, касир т. Ірина Колбас, підбор т. Зубко Микола и Ірина Вадаски. Кружок сілувал на Крачук колядованац за Фонд Історій.

— Не пілобояло, не пущим нас и тут... амкай!. И тот муша всташ дома. Помогій вст!

— Вони, бабо... и тх мази право, але згашту ше белій вінавляю: „Ідеем до читальні“, лебо там це злак до якого дружтва, а веі пойдзе до харчми, та зато жена гвари так, а вон не осети вінавляю, та сто так..

— Чод же ше вое шпороніма женк не вадза и не зімі шіч па зіх повесц — не можеш то лем так повесц, же хлопом жені ронкую.

Баба уцхла, и аш вецец не дихла.

Та відамце папі редакторе: та тей віде точки. Я бабу до кожого рогу зогнава, цо не тиче читальні, але и вона мі вдерла колік до глави, цо піс одгоши на женскага бірові. А дзешкайль як да баба и ма право, кед ше не можу лем аложыці тоті дзеветнац, таі бік и я днацік не вошох до кодынбайі, чи тая Конфілакцій, чи як то усе там...

Та так як гваря на тей зме точки!

Писал у Керестуре року езердзевоцтво-трыціцістага мешана північнага честаго — тот пітварок ко пред Міхалом

бачкі Дюра в Керестуре.

Дюрдьовекі Кружок Українських Школярох основави 20. септембрі т. р. Од управи СУШ-ох присутня бул підлітів т. Тимко. Вибрали слідуюча управа: предідітель т. Іван Ерделі, п. предід. т. Лела Шайтош, тайник т. Ола Гарей, касир т. Клаудія Бойч, підбор т. Гефка Провіч и Лела Гарей. Кружок дава ділістанці представи и представанія за парод.

ШИРОМ ШІВЕТА

Неміка ше отрєбла Версайской логварки.

Год Версайска дагварка ище постай, Неміка ше трима ліг да е од інші ціліком оплеводзені. Вона ше терза яви міційнія як 1914. р. Тот препород Немікох за штари роки Гітлеровій влады шведочы о духовнай моці велічнага народу. Чежко би та зробіці дзвері другі народ з такіма вельміма штурмавамі, як басі Неміца! Немікі миністэр Гебсле гуторел на схадзкі старой Гітлеровай гардкі: „Немікі зініца архісц на стар Огненства свайго уканіні, а часто и здраве, бо іх раз требадо добре сцінікі ремені, же бя піс забудовала мов и славі Немецкага народу. Тераз пат зернахіи хтора ба не разхвала Неміку за целяму силу! А як було 1918. року? Тоды нам роакнівалі Француза и дармаші Альтані, ша жада Румунія веілі вредзела од Немецкай! Герад чайважнейшія бранг то вій колонії!“

Страшна експлозія

магазину зас пумінінім грахом буда у Французскай при Марсеку. Погинуло 60 осоўкі а равето 200. Думаю, же то робота комунастіх Самоубійства француза миністра.

У Лізу отровіл зас отровним гасом миністэр нукашых злох Санандро. Охабел писмы у котрых гваря, же до самоубойства приведли то касметы пінадникі Гарікох, котры то панадзялі и жалости ажжом, котры умарац пред 18 жнівні.

Страданія брані Мадрид.

У Мадриді на страни болішевікох борище 4.000 місіків и 3.000 белійскіх большевікох. То значи, же шоканій Еспаньоц іх спу не борці и большевікія віла тима ше лем я цудау помочу.

Жертвы обраніи Мадрида

У борбах за Мадрид поткнуло до тэрэз на страни большевікох 9.000 жылкох. Од борців бардовант настал на веліх местах тога вельмі варопу (600.000 жительных) ігсні так, же цали варош закрыты зас дымом. Розшахані и велі красні модерні будожні. Людзі бінаю у пінавіцах, бо бомбы пакрестано падаю. Неніціні варош будзе палком развалилі.

Большевікі анімаю маску.

Яўлю в Москві, же большевікі віла одлучела да цалком явно и отварено помага еспанскіх большевікох и да виступы з медыя-шароцкага сабору, котры надпратра да ше другі державкі не мішаю по еспанскай домашнай войне.

БРАЦА РУСИНИ!

Читайце и рошируйце едини наш народні часописи „РУСКИ НОВИНИ“.

УЖ ВИШОЛ РУСКИ КАЛЕНДАР

ДЛ. 1937. РОК.

То пайкрасила кобишка, котру до тера з видало РНПЦ-о. Ма коло 50 образки и полно красни поучки и забавни читаня в народного життя. — Достац то мож у хандичашим ватала па парохијах и у РНПЦ-е у Руским Керестуре.

ЦЕНА МУ ДЕМ ДО ДИИ.

Инада и Др. Мачек.

На погас схадаки у Скоцијо гвардја прелази: „Он шинских странакох у опорици ми јубилово рахуваме лем з Дром Мачеком и з Хорватима, когрих юна представак“. Дакле една југославска Радика, Задвиџица и Хорвати су јубилаки политички сили у држави. А у чак јест људас, котри приставао а акунг „борбанску“ странку, котра њенога значка у вржани нема и не може дац.

Францујак јаде лам 5.000 вагони жита.

Терзије јаде вагон тарговски десварки медаљ ану државу и Францујак. Францујак сдеја нас купни 20.000 вагони жита, али је ој ожелец прецац лам 5.000 вагони, бо оже друге ито обешчане креџиц Немајев, Чехословачка и Италија.

Бориворах у Далмацији

У Приморскеј баковици (Далмација и једна јада Боснеј) од 94 общинах достац Др. Мачек 79, Југослав. Радикаша Задвиџица 10. Задвиџије, же „борбанске“ странке не достаја јада. Тога странка појма уобиде њенога випадаку па дајши устих.

то споравум!

Београдска опозиција (Люба Џајдовић од демократих, Јона Јовановић од земљевладивих и Ана Стаповић од б. радикалох) правели так мадан собу споравум. А у чим је вплијајући? У тим, же треба направијији тарифа зас Хорвати. И то ишце! Дакле говарди јаде, же је треба догварди. Зас тим пала ствар јаде тим, даје бука па початку, судвени чиновници.

Апелативски суд у Н. Саду осудао чијадника Ремија Марковића на два рока гареншу 1200 д. кари па сореводаки у варошичким часописима исто осудио тијук полициски чиновник Александер Коњицовић на рок гареншу и 1200 д. глоби.

а тунши превод жита и кина

Тарговско-џанатски комора у Загребу апдела Генералку Дирекцију Железницама, да је ажеша за подовку тарифа за превоз жита и кина, па железница, бо ишаки чисто бараје у цијени пасињних крајијах пре високу тарифу. Дирекција подала јаде тим, же јажене тарифи не оправдани, бо цена жита и кина у остатком часу не давитла.

равел ирињи ценожи

Дора Вердан Бенака. Вон направил даљи фалати од 20. дин. Суд у Ср. Митровић осудио го на 2 р. гареншу.

„Руски Новини“ виходиа јажди тидањи. Редакцију одновео: Др. Франко Диловић у Ћијеве.

Вшетчица.

Две пайвецей јада и што? Статистика указује же је пайвецей хлеба је у Белгији, даје на јаждог житеља рочни однос 273 кг. хлеба. Найвећи хлеба јада Швајцарци, даје на јаждог житеља рочни пада 130 кг. Меса пайвецей јада у Новом Зеланду, по 72 кг. па рок, већ у Аустрији, Канади и Америци. Барем је пайвецей је у Аргентини — даје је десетак кг. од јаждакаја баранова па штоје. Кифу пайвецей пиро Данај по 7 и половина у карији на јаждака, у Америци 5-6 кг., у Францујак 4-18 кг., Швајцарци 3-40 кг., у Немајеви 2-40 кг. Цукру пайвецей троши у Америци по 38 кг. Јака пайвецей јада Белгийци по 100 лјетри по особи па рок.

В гаџини корма шинаки. У еспанског прошијници Естрамадура шинаки мају бара смачне месо. Там жејено шинаки па јадо, даје вонија бара гаџа, кторих јест там бара вељко. Тоти ѡади бара добри за карије шинакијах!

Бида походаки од ленјивства. Так твердак проф. Гавијестог. Вон гутури, же би доси було када би кадији робија па даси 10 секунди, та же було доси шинакога да треба за живот. Лем бида у тим же бара мало људских робија, а други лем љадију и так тоти вредни муша робија за шинакија.

Подзековане

У цену свом и цијелији родзини сердечно раскујем, шинаким за сочувство писмене и књадије шимерији највећи баби Анија Нападанчо р. Макиј. Дакле је тијак шинаким, да јеја учаши у хванију, зокрема обједном. Панотом, цијадом и месног интелегенцији. Бог јада шинаким пријатељи. — Руски Керестур, 16. XI. 1936.

о. Јаким Сегеди,

Даровали за Руску Друкарњу

Руски Керестур		
Будински Михај, 984	100 д.	
Хто сладујуци?		

Руска Друкарња буде пайвецеша снага у цијени просветнога змагања. Прето кајди Русин муша ви је жертвојац, кельо лем годвен, да јо је скорей пренамеше! Руски патриоти рушајије је!

Бурза

Нови Сад 10. XI. 1936.

Жито	150—164 дин.
Кукурица бачка и српска	100—103 дин.
Јрец бачка и српска	95—100 дин.
Овес	90—95 дин.
Мука 00 нова	245—250 дин.
Мука число 2	225—235 дин.
Мука число 6	205—220 дин.
Кромки	100—120 дин.
Пасуља	200—225 дин.
Отруби	80—90 дин.

Вредносц ћудзих пенежакох.

Долар	42—44 — дин.
Немајска марка	15 — дин.
Австр. шилдинг	13—14 — дин.
Тал. лира	3-80 дин.
Франц. франк	3 — дин.
Чехосл. коруња	1-60 дин.
Швајцарск. франк	14 — дин.

Предплата па рок 60 дин.
Друкус Енкар. Друкарња у Ћијеве.

За нашо дзеци.

Юлији чита новине.

Вокал раз Юлији онујији
И то анате, — не засијали
И новини дасију напоји
Цо јади масти мести мали

Попрекаја их вишак
И вис патрел до јада нука,
Кет пречитал јади веј могог...
Та чи то је јада муха?

Прекаја их вишакајо.
Бо ђада сада дасијаја
Та да инција веј цо смореј
Свейлоку сипак пове.

Але јада лам најло скопи;
Мајер скојо так зајига;
„Мамо, мамо, поведаје ми,
Јак чинаки одец чита?“

„Ша и јада прај ојово
Окуляри патрим исти...
До хусточаја сом их утар;
Ваје јаки су бара чисти!“

А чегаји ми јаде јада.
„Зато је јада сада практај;
Ва јада ојада вијолете,
Препо је не можем читат?“

Мај ми јада тик тварела:
„Зашаје, сину виволаже;
Читај чеди ти науцији
Але док це до јадакаја!“

Предложил Јако Фајса.

ВЕСЕЛИ КУЦИК.

Жена: (мужови, котри јажди вејтар иду до каричија): „Ти, човече, не звок же то страшије јажди вејтар оставији дома...“

Муж: Вија... и баш прето јажди вејтар идујији а дома.

Цијавија: Ви Карина прето не любите, же вам кедији вожијији пенек?

— Та дес там! Прето, же спе јада их врјади.

Вељаки винажод, Васильј: Вијраја сом жени твараја пај таких словах, же вије ту мије вејакији пајаша.

Митра: Та чи, човече генијални винажоди! Ида такој до уриду и патентирај тога слово! Напекно постанеши милионер!

Не чодији. — Судија: Крејија же так били шведка, же спе себи да јадаку појамаји...!

Шведок: Ија то је чодији јада сујајо, лам ују попу!

Ганчак: Я твијо мужа не разумам: не люби спорг, не тапчује, не гуда јаде, не чојићи гудајаји.

Леонка: (шишко) Мис!

— Мисам, замјешавајије нам јаде јаду пред приходом.

— Ија вије сунедији ује јада, то јади побудавије.

— То јади не чодији! Я кам николам, сужед јада јада, но јаду јада јада, га му је јаде одлучији.

Поислайце предплату!

Адреса: „Руски Новини“ Руски Керестур.
Виџана: Михајло Фират, Р. Керестур (Бачка).